

magt eller retsvæsen eller af embedsmænd eller medarbejdere ansat af en stat eller en anden offentlig myndighed eller enhed eller af medarbejdere eller embedsmænd ansat ved en mellemstatslig organisation i forbindelse med deres tjenstlige hverv.

Endelig betyder efter stk. 3 »udbytte« midler, der direkte eller indirekte stammer fra eller er skaffet ved at begå en i artikel 2 anført forbrydelse.

*Artikel 2* afgrænser omfanget af den *kriminaliseringspligt*, som konventionen pålægger de deltagende stater.

Efter *stk. 1* begår en person en forbrydelse i konventionens forstand, hvis den pågældende ulovligt og forsætligt direkte eller indirekte tilvejebringer eller indsamler midler i den hensigt, at de skal anvendes, eller med viden om, at de vil blive anvendt helt eller delvist til at udføre:

- a) en handling, der er en forbrydelse inden for rammerne af og som defineret i en af de i bilaget til konventionen angivne ni traktater, eller
- b) enhver anden handling med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade på en civilperson eller en anden person, der ikke aktivt deltager i fjendtlighederne i en væbnet konfliktsituation, når formålet med en sådan handling, henset til handlingens karakter eller sammenhæng, er at skræmme en befolkning eller tvinge en regering eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en given handling.

Efter *stk. 2, litra a*, kan en kontraherende stat, som ikke er deltager i en i bilaget angivet traktat, ved deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument erklære, at den pågældende traktat ved anvendelsen af denne konvention over for den kontraherende stat skal anses for ikke at være omfattet af det i *stk. 1, litra a*, angivne bilag. Erklæringen ophører med at være gældende, så snart traktaten træder i kraft for den kontraherende stat, som skal give depositaren meddelelse derom. *Stk. 2, litra b*, supplerer denne bestemmelse, idet det samtidig er fastsat, at når en kontraherende stat ophører med at være deltager i en i bilaget angivet traktat, kan den afgive en erklæring som bestemt i denne artikel vedrørende traktaten. Danmark har ratificeret alle ni traktater, sml. nedenfor pkt. 2.3.2.13.

For at en handling kan anses som en i *stk. 1* anført forbrydelse, er det ikke nødvendigt, at midlerne faktisk blev anvendt til at udføre en i *stk. 1, litra a* eller *b*, anført forbrydelse, jf. *stk. 3*.

En person begår ifølge *stk. 4* ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende forsøger at begå en forbrydelse som anført i *stk. 1*.

Omfattet af kriminaliseringspligten er efter *stk. 5* også tilfælde, hvor den pågældende medvirker til en forbrydelse som anført i *stk. 1* eller *stk. 4*, eller organiserer eller pålægger andre at begå en sådan forbrydelse. Det samme gælder, når den pågældende på anden måde medvirker til, at en gruppe personer, der handler med et fælles formål, begår en eller flere forbrydelser, som anført i *stk. 1* eller *stk. 4*. Denne medvirken skal være forsætlig og skal enten foretages i den hensigt at fremme gruppens generelle kriminelle virksomhed eller formål, når virksomheden eller formålet indebærer, at en i *stk. 1* anført forbrydelse begås, eller foretages med viden om, at gruppen har til hensigt at begå en sådan forbrydelse.

*Artikel 2* skal sammenholdes med *artikel 4*, der medfører pligt til at kunne straffe de i *artikel 2* nævnte handlinger med passende straffe under hensyn til handlingernes alvorlige karakter. *Artikel 2* skal endvidere sammenholdes med *artikel 5*, hvorefter enhver kontraherende stat i overensstemmelse med sine juridiske principper skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt at drage en juridisk person, der er hjemmehørende på dens område eller er etableret efter dens lovgivning, til ansvar, når en person, der står for ledelse eller styring af den juridiske person, i sin egenskab af ansvarshavende, i denne egenskab har begået en i *artikel 2* anført forbrydelse. Ansvarret kan være strafferetligt, civilretligt eller administrativt og ifaldes uden præjudice for det strafferetlige ansvar, der ifaldes af de enkeltpersoner, der har begået forbrydelsen. Sanktionerne i forhold til de juridiske personer skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende og kan omfatte bøder. Endelig skal *artikel 2* ses i sammenhæng med *artikel 6*, hvorefter sådanne handlinger ikke skal kunne anses for berettigede af politiske, filosofiske, ideologiske, racemæssige, etniske, religiøse eller andre lignende grunde.

Efter *artikel 3* finder konventionen som udgangspunkt ikke anvendelse, når forbrydelsen er begået inden for den enkelte stat, hvori den formodede gerningsmand er statsborger, og på hvis område den formodede gerningsmand befinder sig.

*Artikel 7* indeholder regler om straffemyndighed.

Efter *stk. 1* er der pligt til at sikre straffemyndighed i tilfælde, hvor forbrydelsen begås på den pågældende stats område, ombord på et fartøj, der sejler under den pågældende stats flag, eller i et fly, der er registreret efter den pågældende stats lovgivning på det tidspunkt, hvor forbrydelsen er begået, samt i tilfælde, hvor forbrydelsen begås af en statsborger fra den pågældende stat.